

חוק התקנים (תיקון מס' 7), התשס"ה-2005*

1. בחוק התקנים, התשי"ג-1953 (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 9, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) נקבעו בתקן רשמי הוראות תחזוקה, התקנה או הפעלה של מצרך, יבוצעו הפעולות שנקבעו כאמור על ידי מי שחויב בכך בתקן הרשמי, בהתאם לדרישות התקן הרשמי."

2. סעיף 9א בחוק העיקרי – בטל.

3. בסעיף 17 בחוק העיקרי, סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) – בטלים.

4. אחרי סעיף 17 בחוק העיקרי יבוא:

"עבירות ועונשין 17א. (א) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין) –

(1) מייצר, מוכר, מייבא, או מייצא מצרך שלא עומד בדרישות תקן רשמי, למעט דרישות בדבר סימון המצרך הקבועות בתקן רשמי, או מבצע עבודה שתהליכיה לא עומדים בדרישות תקן רשמי, בניגוד להוראת סעיף 9(א);

(2) מתחזק, מתקין או מפעיל מצרך שלא בהתאם להוראות או לדרישות שנקבעו לגביו בתקן הרשמי, למעט דרישות בדבר סימון המצרך הקבועות בתקן רשמי, בניגוד להוראת סעיף 9(א);

(3) מפריע לממונה או לאדם שהוסמך על ידו להשתמש בסמכויותיו לפי הוראות סעיף 10(ב)(1), (3) או (5), או לא ממלא אחר הוראה או דרישה של הממונה או של אדם שהוסמך על ידו, בניגוד להוראות סעיף 10(ב)(2) או (ג);

(4) מסמן חומר או כל מוצר בתו תקן בניגוד להוראות סעיף 11(ג);

(5) לא ממלא אחר הוראה מהוראות צו מינהלי בניגוד לסעיף 17.

(ב) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שישה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין –

(1) מייצר, מוכר, מייבא או מייצא מצרך שלא עומד בדרישות הקבועות בתקן הרשמי לגבי סימון בלבד, בניגוד להוראות סעיף 9(א);

(2) מתחזק, מתקין או מפעיל מצרך שלא בהתאם לדרישות בדבר סימון המצרך שנקבעו לגביו בתקן הרשמי, בניגוד להוראות סעיף 9(א1);

* התקבל בכנסת ביום כ' בתמוז התשס"ה (27 ביולי 2005); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק – 3074, מיום כ"ג בשבט התשס"ב (5 בפברואר 2002), עמ' 232. ס"ח התשי"ג, עמ' 30; התשס"ג, עמ' 414. ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(3) מייצר או מוכר מצרך שעומד בדרישות תקן רשמי לפי הוראות סעיף 9(א) והחייב בסימון בתו תקן, כשהוא אינו מסומן בתו תקן, בניגוד להוראות צו לפי סעיף 9(ב);

(4) משתמש באחת או יותר מהמילים המוגנות, בניגוד להוראות סעיף 13(א) או (2);

(5) מתאר או מסמן מצרך בניגוד להוראות סעיף 13(א) (3), (4) או (5).

(ג) (1) היתה העבירה כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב) עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בהתראה בכתב שנמסרה על ידי הממונה או מי שהוסמך על ידו, על ביצוע אותה העבירה.

(2) על מסירת התראה לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.

(ד) נעברה עבירה לפי סעיף זה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס הקבוע לעבירה.

(ה) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה לפי חוק זה רשאי, נוסף על כל עונש שהוא מוסמך להטיל, לצוות על חילוטו של מצרך שנעברה בו העבירה או על התיקון או ההשמדה של המצרך; ציווה בית המשפט כאמור, יחולו הוראות סעיפים 40 עד 42 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, בשינויים המחויבים, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת.

17. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 17א על ידי התאגיד או על ידי עובד מעובדיו; המפר את חובתו האמורה, דינו – הקנס האמור בסעיף 61(א) (3) בחוק העונשין; לענין סעיף זה "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה, ולענין העבירות לפי פסקאות (1), (2) ו-(5) של סעיף 17א(א), גם דירקטור.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף 17א על ידי תאגיד או על ידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

17. (א) נוכח הממונה כי עקב הפרה של הוראה מהוראות סעיף 9(א) או (1א) נגרמת פגיעה בבריאות הציבור, בבטיחותו או באיכות הסיבה, או קיימת הסתברות גבוהה שתיגרם פגיעה כאמור, וטרם הוגש כתב אישום, רשאי הוא לצוות על מי שגרם לפגיעה או על מי שעומד לעשות כן, להפסיק את המעשה הגורם לפגיעה או להימנע מעשיית המעשה, הכל באופן שנקבע בצו (בסעיף זה – צו מינהלי).

אחריות נושא משרה בתאגיד

צו מינהלי

³ סי"ח התשמ"ב, עמ' 43.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

(ב) תוקפו של צו מינהלי כאמור בסעיף קטן (א) יהיה לתקופה שיוורה הממונה, ושלא תעלה על שישים ימים מיום שניתן; בתום התקופה של שישים הימים רשאי הממונה להאריך את תוקפו של הצו המינהלי לתקופה נוספת של שלושים ימים, באישור בית המשפט המוסמך לדון בעבירה על פי חוק זה; הוראות סעיף קטן זה לא יגרעו מסמכותו של בית המשפט לפי סעיף 17ד.

(ג) הרואה את עצמו נפגע על ידי צו שניתן לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) רשאי לבקש את ביטולו בבית המשפט המוסמך לדון בעבירה על פי חוק זה.

(ד) בקשה לפי סעיף קטן (ג) תידון במעמד שני הצדדים.

(ה) הוראות סעיף זה באות להוסיף על סמכויות הממונה לפי הוראות סעיף 10.

17ד. (א) הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, לצוות על הנאשם בצו עשה, צו אל תעשה או בכל סעד אחר שיחליט, ככל שיראה לנכון בנסיבות הענין, למנוע, להפסיק או לצמצם את הפגיעה בבריאות הציבור, בבטיחותו או באיכות הסביבה (בסעיף זה – צו זמני).

צו זמני

(ב) תוקפו של צו זמני יהיה לתקופה שיוורה בית המשפט ויכול שיהיה עד לגמר ההליכים בבית המשפט.

(ג) לא ייתן בית המשפט צו זמני אלא לאחר שנתן לנאשם הזדמנות להשמיע את טענותיו; הדיון יתקיים במעמד שני הצדדים.

(ד) הרואה את עצמו נפגע מצו זמני רשאי לערור על החלטת בית המשפט; בית המשפט שלערעור ידון בערר בשופט אחד ורשאי הוא לקיים, לשנות או לבטל החלטה שעליה עוררים, או לתת החלטה אחרת במקומה.

17ה. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם עבר עבירה לפי הוראות חוק זה (בסעיף זה ובסעיף 17 – העבירה), למעט עבירה מינהלית, כמשמעותה בחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985, שהוטל בשלה קנס מינהלי לפי החוק האמור, רשאי הוא, באישור מי שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיך לכך ובהסכמת האדם, לקבל ממנו התחייבות בכתב לעשות אחד או יותר מאלה (בסעיף זה ובסעיף 17 – כתב התחייבות):

התחייבות

(1) להימנע ממעשה או ממחדל המפורט בכתב התחייבות, אשר לדעת הממונה מהווה עבירה לפי חוק זה;

(2) להחזיר, בתקופה שיוורה הממונה, כסף או נכס, שקיבל אגב ביצוע העבירה;

(3) לפרסם מודעות ברבים בענין העבירה ובענין כתב ההתחייבות, כפי שיוורה הממונה, ובתקופה שיוורה.

(ב) לכתב ההתחייבות תצורף ערוכה בסכום שיקבע הממונה לפי הענין, ושלא יעלה על גובה הקנס הקבוע לעבירה לגבי אותו אדם, ולתקופה

⁵ ס"ח התשמ"ו, עמ' 31.

שיקבע ושלא תעלה על שנתיים; ערובה יכול שתינתן בערבים או בלי ערבים; בסעיף זה ובסעיף 17, "ערובה" – עירובן כספי או ערבות עצמית.

17. (א) מסר אדם התחייבות לפי הוראות סעיף 17(א)(1), לא יועמד לדין בשל העבירה ששימשה עילה למתן ההתחייבות ושנעשתה עד למתן ההתחייבות.

(ב) הורשע אדם בעבירה שהתחייב להימנע ממנה לפי סעיף 17(א)(1), רשאי בית המשפט בגזר הדין, נוסף על כל עונש שהוא מוסמך להטיל, לצוות על השארת הערובה בתוקפה, על חידושה או על חילוטה, כולה או מקצתה, או לצוות על מתן ערובה חדשה.

(ג) הפר אדם את התחייבותו האמורה בסעיף 17(א)(2) או (3), רשאי הממונה לחלט את הערובה, כולה או מקצתה, לטובת אוצר המדינה.

(ד) השר יקבע כללים בדבר אופן הפעלת סמכותו של הממונה לפי סעיף קטן (ג).

אהוד אולמרט
שר התעשייה המסחר והתעסוקה

אריאל שרון
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

חוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) (תיקון מס' 3), התשס"ה–2005*

תיקון סעיף 17

1. בחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד–1994, בסעיף 17 –

(1) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "או הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז–1977" (בסעיף זה – חוק העונשין);

(2) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "או הקנס האמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין".

ישראל כ"ץ
שר החקלאות ופיתוח הכפר

אריאל שרון
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

* התקבל בכנסת ביום י"ט בתמוז התשס"ה (26 ביולי 2005); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 78, מיום ח' באייר התשס"ה (17 במאי 2005), עמ' 152.
1 ס"ח התשנ"ד, עמ' 56; התשס"א, עמ' 42.
2 ס"ח התשל"ז, עמ' 226.